

(యక్షగానము.)

అం తార ॥ పక్షివాహన నరవలోకసురక్ష కావిశ్వేశ్వరా ॥
రాక్షసాంశకనాశనావని పక్షి కం రాక్షసై భువనంబులెల్లను బుక్షి
నోగి పక్షాం ముగోక ॥ ద్విక్షత సుషేహా మ శ్రీపద్మాక్ష శారీ ॥ మానిజ
నహృది గూఢాస్మక మాధనాదామోదరా ॥ సజనమందారన
న్నత దేవ దేవా భాసుర బగుల న్నానుని ॥ భామనశ్రీకాంతదల
శురు ॥ భూని కానురవినుతవోగి పూజదేతుక్ ॥ ముందువివ్యక్తేన
రాను ॥ మోల రాక్షస ములు మొక్కెన వందనములొనరింతుకవు
శుభా దగు నా రావప కనులొను భాస్కర ॥ పగిదిశ్రీమంత్రాక్ష
కముక్తి పాని నేసినగునివ కేత్యసి పగిదిచేతున్ ॥ వ ॥ అనినుతిం
ది దేవుని పుష్ప తములు చేప్పెరటయొనునలెనూ ॥ జంపె ॥ శ్రీమంగ
వహుల శ్రీమహాదేవి కామితమందారకలుషహారునకూ ॥ పె
రి ॥ పగినినా ॥ చెందే యుస్యామికిని ॥ పంకబాక్షిసకూభాభారవమ్మన
కా ॥ పాక్షిడిమునుగర్భ భరితన రేవునునకు ॥ బ్రహ్మరుద్రాద్వితాపద
పరి ॥ నకూ ॥ వ అనిఅంకితలుగా నారాజితంబగు చెందేదరితన
సిందాసవ న్న బునకు యక్షగానంబునకు కథాశ్రీమంబెట్టుదనిన ॥
పెద ॥ శ్రీకర-త్వ విచిత్రంబైనా ॥ యాకాశమున సిఖరందుసాధము
నూ ॥ సనరిన్న విచిత్రముల సగరులుగల్గి ప్రియములమంటపసాకారత
తిం ॥ భంగారుతమ్మల బహుపక్షితతులూ ॥ శ్రీంగారమాసాశ్రీ

శుద్ధి దోష నిందా నివృత్తి

పాపములూ॥ భవానిధి ఫల ఫల వ్యవస్థ మైనట్లు॥ పహవ్యరీపు వ్యాస
 వసతి శీవములూ॥ నట్లుభిట్టిదియ నెనలవి గాకుండు॥ నెట్టిదోరజ తాద్ర
 నుండుకైలాసాపట్టణమందునా పార్వతిసివుడూ॥ పట్టణదూలగుచుపా
 తితురెల్లా॥ పృథ్వీగణంబు నాకలసికోలువంగా॥ అమరమునిందా
 కలచునలుశాయా॥ దివ్యరథమందునాదీపించుతుండా॥ భవ్యవ్రత
 ముగాపాలింతురెల్లా॥ వ॥ యిట్లుదుర్గానమెతుండైన పరమేశ్వరుండైన
 సనాంబమూర్తిసకలలోకములూ సౌరంభించుతూ॥ నొక్కనామ॥
 త్రిపుట॥ వల్లజడలునువ్యాగ్రచర్తము॥ వరవిభూతియుమోలుపాముల
 నొల్లసిల్లగదాల్చెనులము॥ పూడికోచుచూ॥ పక్షపాదయుపాదుకుల
 మూ॥ రుద్రాక్షి తావళములను మెడి॥ ప్రత్యక్షమీశ్వరుడుగుచుపము
 న॥ కరిగె బైకి॥ నందివాహనమందుజుచూ॥ నందిమందగజపితమైగృ
 హా॥ ముండ్లుచేరెడుతరుణిశంకరియాతురతనూ॥ శురుజంపె॥ నలుగు
 బుడిమునూ నగ్గించూ॥ గండు ముండ్లుచేరె మేయించూ॥ మణిమం
 టవమునగూర్చుండా॥ వానిద్రోణతులైగోనినచ్చియుండా॥ టు
 తెలమురానీ॥ వెనకనలుగు పెట్టిరివేడ్కచేసి॥ కంపవర్ణి॥ తల్లిశేనమ
 కు॥ తారసిల్లెననుచు ఆశదీరి శేవచేసిచేసి॥ నలుగు పెట్టుచున్న నలిగిన
 తాల్కల్॥ రాలెయుండెగారు మోలసిట్టు॥ అలతాళి॥ సిరిముల
 కాక పెద్దముద్దయు॥ భరమునకు నెనరె॥ చుతాల్కలు వరసనలుగి గా
 లెగాత్రమువలెనొకండు॥ చరణములగతికెండుతాల్కలు నదిసవడి
 కవి॥ ఏల్లచేకోనియరయ ముద్దగ బాలుపగిదిగ॥ యమరచికినీ॥ భా
 రతీవతివచ్చివీసికీ॥ పాణములుదైచేయుముచ్చట॥ తీరుగలసియి
 త్తుడై పురితెరిల్లనీ॥ వ॥ యిట్లుబ్రహ్మదేవుని వార్వ దేవతలంచు త
 గణంబా॥ కురుజంపె॥ తలచగానేవచ్చెదాతా॥ నన్నుతలవగానియ్య
 నూతా॥ ఆయుమాదేవియాబాలూ॥ చూపియువిమ్మచివెడిమే
 లు॥ అదిబ్రహ్మఅబామృతలనూ॥ ముట్టిఆయువిచ్చినమంత్రములనూ॥
 భుండువుడువేరేచి॥ తల్లి ముగ్ధముగ్ధుల చెయ్యిచాచి॥ యెత్తు
 దిగారి॥ ముంతప్రతిగల్గినయెక్కవారి॥ గీ॥ భావావతిఅందిక
 యువతింకు భావావతింకు భావావతింకు భావావతింకు భావావతింకు

చంద్ర భరితన నిందా నిక్షేపము.

ని॥ భూసుతుడై నత్యలోకమున కేయన గెన్॥ వ॥ అంగనాపార్వతీ దేవి
 తనభర్తవచ్చుచున్న తెలింగునంధిల్లియవధి వతురుగై॥ అటతాళం
 పురుషులెవ్వగుచుట్టుకరిలో॥ జోరకయుండకనిలుపుమనితన॥ చిరుతచే
 తికిచూలమెక్కటిగిరిజయెన గెన్॥ స్నానమంటిఫలమునకు చనినాబో
 యుబోక పీటపముసనిడుకోని॥ స్నానములుచేయించితివ్వుగది॥ చలవమడ
 తల్॥ భూరితరవన్త్రములువణిమయ భూషణాదులు శరణించిరి॥
 గౌరుయింతినుండ కాకలకలకడచట॥ జంపి తనజపముచాలించి॥ ఘ
 నుగళియేనుగా॥ మ॥ కుంకరా గుమ్మమునగిరివలగా॥ నిలు
 పి॥ పులోహల॥ చంద్రునిరించినగిరికి బిట్టిచలచెన్
 టికోని కోరిత మరలకల పోయి ఘుడియక చుసూలమ్ముకే
 పంకా రిక్తమివిపొలవై గారుమ శంకరులకొక్కవేట్ల॥ యి
 నొడి సూలముగా పిరి వనిగిలించు ఫలపైసూలంబు
 మలి తాళరావరములకుపోయెన్॥ కురుజంప సార్వభౌమ
 నూ నచ్చి వసించి యుడుగ నూ॥ యెదిరిం పోయినా నూ॥ సి
 రుని రిహివగిల్గనినాచూ యెంతవనిచేసితినినాథా॥ అయ్యెయె
 ట్లుతానెమపత్రభాణా దేవిమనవాడంచుముందూ నాకు తెలియ
 కి డెవునా నెలదూ వ యిల్లురుదుగ్గిండువలికి పార్వతీదేవి దుః
 శరదాద్రాగ్భతలము ముప్పగోలినిచ్చెప్పయై పట్కయెకోంత నడ
 వడి అటతాళం పరుగుపరుగునబిడ్డచూడగ॥ పారివచ్చెనయ్యయ్యో
 యరయక్లిష్టముచిచ్చు యను దృంతున్॥ మృత్యుహరినుతుడం
 చురుగకి మృత్యుదేవతస్థం గావున॥ మృత్యువుచుబరిమాడ్కునా
 రికిమృత్యుకా నిలలమునముంగెరలువేగ॥ నిష్పకణములునుల
 లెగెగ॥ పలుకుచుపొకోరికె కోపముపట్టలేక॥ క॥ ఆహాకారము
 పుప్పచు దేహెంద్రియచెఱలుడిగి దివ్యాదులకున్॥ శ్రీహరిబ్రహ్మ
 దాములు॥వాహనములు సరకుగోసకనచ్చిరిగిరికన్॥అటతాళం
 వాహన బ్రహ్మసరముని॥ గణములెల్లను గిరిజనన్నిధి॥ కరిగిత్తిరి
 పడమేమాగగలమా॥ గడ్డచెనిట్టులవగువనలను॥ నడవగలవని
 డాముని॥ కోడుకునే బ్రతికింతుమిన్నకు గోవముడుగల

శరణార్థిని నిండా నివరక్షము

యమమలారసితగిరచారుల॥ భటులమున పిలపించెవా
 ని॥ పలికిరిట్లు॥ జంపె॥ పుత్రముఖముగాన త్తమెల్లినవాని॥ మెత్తి
 యూతచుతలానె డికోనిరండూ॥ అనిచెప్పగాభటులజనుజనంబులలోన
 గనుక వనములలోను గనిచూచిరిట్లు॥ పనిబూనిదానిసిరము॥ ముననరి
 కిదేగమే॥ గోనివచ్చినురులమోలచు బెట్టెరంతా॥ జీవమ్ముతోనున్న॥
 సీరముకుత్తుగడెచ్చి॥ భాలించిమంత్రించి బ్రహ్మదేవుండూ॥ జీవించి
 యీలుండు యెగుచెంగునదాటి దేవియానందమున॥ తెలువతరమగు
 నా॥ అవికానతితోడ॥ హరిహరబ్రహ్మదుల్॥ లలరుగాలోకముల్॥
 ఖలురునుఖలైరీ॥ ఏకతాళ॥ కరిమస్తకామాతురబడెనెరుకక॥ నడర
 గుమొక్కటులోలగెనుదాన్॥ నురలాపదుతగు॥ మరదిరికాపువ॥ ఖరి
 యుఖనామము గైకోనిచరగెన్॥ ఏకదంతమేయిరువదికతమున॥ ఏక
 జలతుడాయ్యేషవెనకయ్యా॥ ౩॥ అరకాద్యాయనులకు॥ ముందరమురి
 వములిచ్చుచున్నతనయులకున్॥ శ్రీహరిబ్రహ్మంద్రాదులు॥ వరము
 లునిడిలచటికపుడు॥ వచ్చిరివారల్॥ అటతాళం॥ ముందునచుకార్యా
 జ్ఞులగుచున్॥ పూజచేతురుజులపీరికి॥ ముందుపూజలు యిస్తునని
 గోవిందుడనియెన్॥ సంపదలుకై వేడెదరునా॥ జనులుయాతని పూజ
 కాయగ॥ సంపదలుచెకూడుననీప్రియబలికెన్॥ ఆయుదిచ్చెటి
 కాడనెనా॥ నెంతయాయువనివికొప్పుడు॥ పాయకిస్తునటంచునమతో
 జిహ్వాపలికెన్॥ భాంతిపతివరములిచ్చెను భావలకునెపెద్దగావున॥
 యీనిదిద్యులనొజ్జచెతు కుమారునకునూ॥ జంపె॥ పాకతాననుడిచ్చె
 తోకాధిపత్యంబు॥ పాకటంబుగఆగ్నే బహునుబ్రమిచెన్॥ ఏముడు
 యిదినిగోల్వ॥ యెమబాధలేదనియె॥ నూలమ్మునైరతినిసోంపుతోని
 చ్చెన్॥ వకులదేవుండిచ్చె॥ పాకాంకుకమ్మునా॥ గరువలియిచ్చినాఘ
 యానందలకూ॥ తనుగూడితనుగోల్వ॥ ధనముచెకూడునని॥ అనికం
 టాకాపుత్రాధ్యక్షునిచ్చెనున్॥ మునులుబ్రహ్మనములను భోధించి
 యీనిదిబ్రహ్మ॥ దేవకములోపగనుగా॥ గీ॥ వంకతాళుండు ౩౦౦
 యిదిబ్రహ్మ॥ వంకతాళుండు ౩౦౦ వరముబాగిరిమదనా॥ కోర్కవీర

చంద్ర ప్రకాశన నిందా సేవకర్తలు.

నొందుచునపుడతి॥ సుఖమైయుండెను సోభిల్లుతునూ॥ నీ॥ ఘనము
 తాత్పర్యము జయమును సేయును మృగయానమాన జేసి॥ హాసము
 మంతక మణిపారమూగాదాల్చి వేటకాండ్రిని పొనకేగవాయ॥ కా
 సిలాగులుదాల్చి కత్తులీటులనూ॥ సావిల్లుచెట్టలతోను వెడలురాగా
 గుర్రముపై నెక్కి గుర్రగుననడవగా॥ డప్పులు బూరలూ డమగులా
 డా॥ వివిధతరగోషణములూ వెడలెపురమూ॥ వనముచోర బంట్లగెం
 తుచుదినస్సుదినస్సు॥ గూకలిడుకొని యూళ్లనుకొట్టుకొనుచూ॥ ము
 ప్పురపుడుమృగములూ చొప్పుబెలసే॥ త్రిపుట॥ పులులు పందులు తే
 పుపిల్లులు॥ వెలుగులూ గిరిల మృగములు॥ కలువరింపగ బారుకుక్క
 లుకప్పుకొనియెన్॥ వెటకాండ్రి తరుణితమతమువివిధశస్త్రాస్త్రము
 లన్ని గములు॥ వెటకాండ్రి జంతుల వెంటరి మెన్॥ ధీరునట్టిచ
 రింపి గుండె గాదిపెని కన్నలు మొరియగ ప్పుచు మీ రెమురుములు న
 కుమెల॥ పాడి॥ కింగులకు నెన్॥ మిట్టపల్లము లన్ని నెరుగక॥ మిప్పు
 మన్నుదొడ్రిలన్నయు॥ పట్టుపడకను కట్టెచీకటి॥ దిట్టముగమూ
 కతాళం॥ ఒకరినొకరియూసుచుగనకను॥ వితలితచేశమలే పరుగెడ
 ॥ నళిగునికోందరు వనమునజొచ్చిరి॥ తొలగిరికోందరు మలక
 గులపై॥ గల్లహముల కేగిరి బుగిరి కోందరూ॥ మీరిన కో
 రుచెట్టపురకీ వసుధావీపుడావని గుర్రముపై॥ మసలకసాగెను వెనక
 యొకనూ॥ అతని మెడమణి హారాగృతుగని॥ యాతురతను భరిస
 హముధరిచి రెన్॥ గీ॥ వానిహాయువచ పివానిని బరిమార్చి॥ ముగి
 మెడనదాల్చి మమతదనదూ॥ వనముజెరుచున్నగని బాంబవంతు
 డూ॥ అనజేసిరత్నమడిగెహరిసి॥ జంపె॥ అరత్తుమివ్వ నచ్చుట
 మండగా॥ పోరాడిసింగముతో జోలగించెమణిసి॥ గోనిబాంబవంతు
 డమునిగుహకేయగా॥ తనబోట్లతోకైపై ఘనతగట్టించె॥ అ
 వరికందులూట లాడింపంగ॥ రాజవంబుగ మెడనె॥ కనిల్లులొం
 ప॥ అంతనొక్కదాదిడోలు సమీపంబుగకూర్చుచు॥ పిమ్మ
 జోలపాలు॥ జోజోముద్దులగుమ్మ జోజోచూడుచు॥ జోజో

చరిత్ర పరిశ్రవ నిందా నిష్కర్షము.

జోలికాపై వెలుగుచుమాజోజోమ్మి భిక్షువరవృత్తి బ్రహ్మసామ్రాజ్య
 పుల్లజ్జదళనేత్రీ ఐష్వర్యముగదాశీ బుద్ధోక్తినియుబ్రతిమనిజన
 సోత్రీ॥ పుల్లసమునిగార్త్ర వస్పితీవే శ్రీ పాపము సేదమసేకమౌశీ॥
 కందుకునిగాను॥ కనకంక్షోజ్యోతిశ్చా కా కేలగ నెకము
 దుననూగ వేడుకలగంగా శోభో మిల్ల నాటక సేనాపతిగా॥
 చిన్నతనమేగానిచ్చెనాగి నూక న్ననోపగ్రహణస శోభనా న్న
 దొంగలివాడువేగోలచి పున మునోకిమునిగ్రహ మునో
 చెలిమి యిగ్గాలువైయు దెనిగిని న్ననోపగ్రహణస శోభనా న్న
 లిమి నెల్లకోగ్రలుమూరి న్ననూక న్ననోపగ్రహణ మునో
 కూర్గాసోభచెందెను నుపమోప దిమి న్ననోపగ్రహణ మునో
 శించిరక్షించగాపాశినాపు తగిసిరాధపన ధరియ న్ననూక
 క॥ అంతనక్కాలోన వావానహతానెష్టుగ వేలకాంతరు
 కమనిజనివాసంబుల కుంజోమనీ నాడు న్ననోపగ్రహణ మునో
 ముకుధితకరమలుస్తె యిల్లు లాపిలా న్ననూక న్ననోపగ్రహణ
 మీయచుజతో వేలకాపిజనియూ తిన్ననూక న్ననోపగ్రహణ
 కానమెలిగకురిగె నలువనవనహాసక న్ననూక న్ననోపగ్రహణ
 గొకరినొకరము॥ కాననమునా న్ననూక న్ననోపగ్రహణ
 పరితిమ్యయ్యయో॥ ఏచ్చటనుపిగాయన న్ననూక న్ననోపగ్రహణ
 నివలుతులుచేపలకు ములుక గొటనతా శ్చింపి ముగానా పరివ
 ందై కొంతకు తెప్పిరిల్లి విషభాప తాననొక్కటి నున్న సమయము
 గా ఏకతాళం॥ హితులు నిజునోహితులూ జననెతులనుపి ఘావ
 తగనవరిపరివిధముల పరికిరించెను॥ పరులకుచదాచి చరినా
 రులూ॥ పరలోకక్రీయలరె న్ననూక న్ననూక న్ననూక న్ననూక
 వ॥ యిట్లు శ్రాకిత్తును పరిలోకగ్రహణచరి చికోంతకాలం
 కృత్యమునందె పండితపురోహిత సత్యవాదపారజన సలితం తె
 పుద్యంధున కూర్చుండితమ్ము పునెనుచదలంచి॥ వారలతో
 కృత్యమునందె పండితపురోహిత సత్యవాదపారజన సలితం తె

శ్రీమద్విద్యారణ్యనందా ప్రసంగము

మహాశివగద్యుష్ఠి నడివారచూచెన్ || గీ || దృష్టిపారినయంత గారీసుతుం
 డు || మూర్ఖచేనేపైవ్రాలె జోజ్జుచిచ్చు || అందుజనములు ఆ సతిపాం
 డుజేరి || విన్నవింపిరి గణనాధుడున్నవిధమూ || ఏకతాళం || వనరుగలో
 చనవినివేగమేచిన్ || తనయునిగని వెంతరుజేర్చిరనూ || కడుపుచక్క
 గాముడచిరినాగుల || నడుమునచుట్టగ విడచెనుమూర్ఖ || గిరిశియందు
 గలభనమునజని యో || పనియిటులజరిగెనూ || అరియడగనూ || కండ ||
 దోషాకరుండు శశనిద్దోషిని నీసుతునిచూచి || దూషించిననిం || యో
 పారత్నము జనసంభాషణలాలించి రోషభరితాత్మకయై || జుమ్మనిం
 దించివినికీ చందముగజేరునా || చ దమామనిచూడ నిందలగునక
 నూ || పార్వతీదేవిశిషింపక జనులుభయమంది || వేర్వేరివిరుతులై వెల
 దిక్కులరీ || దినదినమున చెందుగొంగు యుండగలేము || మరలె మొనల
 గదకురు అనెను ఆదేవి || జనులారయాలాటి || దినమేగునేటికని || దిన
 చెందుచూడనిందరు తప్పదనెనూ || విఘ్నములుచుండ || ఎలసిన్
 గావురా || విఘ్నేశ్వరుండనివేరు || వెలసెనూ || యో || ఏకతాళం ||
 భాద్రపదసుక్లమునచివితెలి || ప్రజలుచందునిచూడగా || భద్రుడొదరు
 గనొనిండల || బడియుతుందూ || గోపకాధర్వతచివితెలి || గోవులను
 పాల్పితుకగానా || మాపుచెందుని రూపమంతయు మనగగనిమెన్
 యీచతుర్థక చందుచూచితే || యిటుండనిచిందెన్ || మొనము
 నకోసరింతు నివృక్షుడనుభోతున్ || వ || యిట్లుసిద్ధయి చింతింప
 నయమున || అటతాళం || ఘురుడుసత్రాజిత్తుడను భూకాంతుడొక
 త్యునకుభక్తుడు || విరుతుడైచని గురుని మొక్కిగ || వేడ్కజనియెన్ ||
 చాతకమంతకమగిసంగియు || హారములు మెడిదాల్చిరాగా || పురజ
 తబులుచూచిక్రమని ధరికిరీ || భారతీశ్వరు శంకితుండ || భానుశో
 నింపెనెనడో || దూరమునకనిపెట్టనత్యము తోచదాయ || వ || యిట్లు
 మునుజనంబుల పలుకులాలించి శ్రీకృష్ణుండంతరంగంబున సర్వంబు
 ముగిసారలో మగివ్రాడటభాసితుండైన సత్రాజిత్తుండుగాని
 ముగిసాడుభక్తుడవిమెచ్చి || మూర్ఖుడొసంగిన కమంతకమగి
 ముగిసాడుభక్తుడై || నవికెసి పండువంత || ఏకతాళం || గురునా

చంద్ర దర్శన నిందా నివృత్తిముఖ్యము

శోభనానందము సిరమునందఱు॥ అటతాళం॥ కంచుదీనిని పిలువ
 మాడ్చుచున్నది॥ అలెనని ననుచుబరగగ॥ ననువుగా నేర్పడుచుసింహ
 ము॥ నడుగులచటా॥ వానిజాడనపోవగానే॥ జపుననుమృతియైన సిం
 హము॥ దీనిజింపినవాడెవండో తెలియవలయు॥ సరసనిటునటు జూ
 డగానెడి॥ జాంబవ తుడు నడుగులచ్చలు॥ వరసనంజలు జారగానె
 వానిగృహకున్॥ జ॥ పి॥ జనులారకుడి యూగృహలోను వున్నట్టి
 ఘనుడతిబలశాలిగా తోచుచుండెన్॥ జనివెంటరాకుడీ కనిపెటియిరు
 వదీ॥ దినములందుండి చూచెరుకనారాకా॥ అనుమానమైనపురికరగ
 వలెననుచునూ॥ భగలోదోరుకు డీవిరుడినామాట॥ ఏకతాళం॥ వన
 జాతీమీ వెంట నేవనుచు॥ నిన్నువిడచిబ్రతికిన పనియేమీముచును
 డివిననామకవిని వినియుట॥ కరుగొని నిరువదిదినములవరకూ॥ కురు
 జంప॥ భంగారుచలువ పడుచున్నా॥ జట్టువంగిదూరెచు కొండజన
 నూ॥ అశ్విద్వరము నొయి ననా॥ జాంబవతిని చెలికత్తెనుయ్యాల
 నూ॥ అశ్వము తనము జొచ్చుచోచనమితకాంతియు గల్గిపడె॥ బా
 క కామలనూచును॥ బా॥ బోలబాడుతు కునుకతుండే॥ యిచ్చ
 నూ॥ మోగిచూచి॥ మోగిచూచునీ వేవేగలేచి॥ దిగులోండివేబా
 బ్బుడెని॥ దాదిచగిది గిద్దికింతముచునూ॥ వింతగాగోనివచ్చివేగా॥
 జాంబవంతుండూ॥ పారిబట్టుకొనగా॥ १॥ ఆపట్టుతప్పించి హరిహాపు
 చుంచగా బట్టుకొనాధిపిగా బడి మితరచే॥ వడిపిచుగుబడినకై వడివగు
 దైరుశోర॥ యిరువది కిరీగిరియుగిరియా॥ హరిహరిహరినట్లునువడి
 దినములూ॥ ఘురుషయిషాముషేగానుపోరే॥ వల్లయుద్ధమును మేనొ
 ల్లనొవ్వగ జాంబవంతుండుతలచిన న్వాంతమందు॥ మనుజుడెవడైన
 నాతోరు డాచునిలచి॥ డాయనేచ్చెను వీరునారాయణుండు॥ య
 చుచేతులుజోడించి యభిముఖుండే॥ నతులోనరెచు డేవేనుతున్॥
 ట్లు॥ వ॥ దేవానిన్నుబురగాణపు రుషునధిశ్వకు విష్ణుంబ్రధవిష్ణుం
 రుంగుడు సర్వభూతలబులకున్ బ్రాణప్రతాప దైర్యములు నీవని
 బునకుసర్వస్థిలయంచు లెవ్వరాచరింతురు వాని॥ సర్వస్థిలయంచు
 తేయునీశ్వరుండవు॥ నీవయాత్మకుంబురమాత్మకుండవు॥ నీవ

చరిత్ర దర్శన నిందా సువర్తనము

యము అలకాం మార్యవంశమునందు దశరథః సుతుడవై మను
యాగరక్షకః వార్యమునవనరించితయువివాహమగుచున్ || కైక
వరమున తీర్చనతితో కానలకునీంచెయ్యరక్కసి || మూకలయనమ
యించులంకపు రావణుండు || కపిసమూహము దృంచెవారధి || గట్ట
లంకనుజొచ్చిదైత్యుల || కుపితండ్ల బరిమార్కు రావణ కూల్పెతుదకూ ||
కానని వేగించయోగ్గు || జయలనానందించుచుండగ || జానుగావేం
చేసియేలినాస్వామినివా || వ || అనియతియించి భక్త వత్సలుండైన
కీర్తివత్సలభ్యానుండ వానిశరీరంబు తడిమిశ్రమని వారణంబోనరించి
కాంబవంతునకు భగవంతుండిట్లయ్యె || క || యీమణిమూచేచడనని ||
తామసులోనరించునింద తప్పకుండకై || నీమందిరముగు బిలమున
శేమరుదెంచితిమి || భల్లూకేక్వోవింటే || జంపి తోల్లిరావణనమర
మల్లచేసెనువెనుక || మల్లయుద్ధము శేయ మముకొనాభా || దోరబం
టునకు నెల్లుదురము తగదనిముందు || నెరయనిత్తునివరము నీకిచ్చినా
నూ || వరముదీర్చనునిటా కరుదెంచితిగని || కరుగతప్పలలేదు కా
రణంవినుకూ || ఏకతాళం || యీమణి సత్రాజిత్తునితమ్ముని పేమను
కాల్చి వేటకుపోయెన్ || మృగపతివానిని తేగటార్చెనునే || ఆగణితము
గమని అబ్బనూదురమునాలోందరపడి సత్రాజిత్తునను || నిందిం
చెనువభవందరు మొలన్ || వినుముప్ర శేరుచిదునుమాడియొమణి || గొ
ళిపోయితిసవగని పచ్చదనూ || అటతాళం || అంతనాగుహముఖము
నందున || పట్టియాడవ వరులుతమలో || చి తదీరిరి తమపురమున చె
ట్టిరంతా || నందుడాదిగనకలయాడవ || నందనలుమూసతులతోదురా
ముందు శేఖరురాగియాలయ మందు చేరీ || అమబుగగు బామృశంకరీ ||
వల్లరినిమీ వారమమ్మా || క్రమరనుహరిగూర్చి మమ్మికావవమ్మావ ||
మనిమ్రపురమందరి వారితోయిట్లనియ్యె అటతాళం || చి తచాయకు
యెడలెదెనూ || కీర్తమనాధీసుయిప్పుడైన || తనపెరిగ కాంతతోమణి
కాంతతోనూ || సంతవము మాకబ్బు మే || సిజమునీ మదివమ్ముడి
మూలముగుడు జనుడు మీమీవసతులకునూ || నందుడాదిగ నకల
యెడలెదెనూ || మాటలూపొందు శీహరిరాకకనునూ ||

చంద దరిశన నిందా నివృత్తిపథము.

పాపమునా॥ వ॥ అంతజ్ఞానవంతుండు శ్రీకృష్ణుని చూచెనటయు
 ద్విమనసా॥ జంప॥ వర్తమానము శేషువచ్చియునినర్పింతు॥ నాన్న
 దామవశ్యానంతకార్యంజో॥ నీమిష చేతదానేతెచినందునా॥ మేము
 పాపములైనాము ఓదేవా॥ నాకొమార్తెను పెండ్లివయముతోనా
 డిదో॥ లోకనాయకమమ్ముకూడిగానేయా॥ వ॥ అనిన శ్రీకృష్ణుండ
 త్యానందమొందెను అనుకూలమాయెనని అనెనుయాతండు॥ అట
 తాళం॥ విందులనువేజీరిశ్రీగో॥ విదుతోచుటరికమబ్బెను॥ పొందుపర
 చెనుసుఖమురేపే॥ పసగుగానా॥ గీములను పందిళ్లుసుభములు గీలు
 కోర్చినలంకరింపుచు॥ నాముదమ్ములుభ్రష్టచిరి॥ నాధునాజ్ఞాదివ్య
 మణులను అలంకరించిరి తిన్నపెనెతివతులుగూర్చును॥ భవ్యగుణా
 దిహంబవతిసి॥ భక్తితోడా॥ భూసురాసీర్వాదసముతో॥ భాసులిడదం
 పతులుతల బ్రలు॥ పొసుగునిసుభవాద్యగోమా॥ భాసులరన్॥ పకతా
 లం॥ అలసిభక్షభోజ్యాదుల విందులు॥ అర్పించెను భూవరులకుమేలా
 కానుకనిడిక భ్యాగంబప్పడూ॥ సాచుకూలముగా సలిపిరివరుదన్॥ భ
 య్లాకేసుమభక్తియాదవ॥ వల్లభుమును శేషలైకుపోయెన్॥ వ॥ అంత
 శ్రీకృష్ణుండు జాంబవంతుని జూబుతిదేవినిదోడ్కొని శమంతకమ
 నీచెకోని నిజపరంబున సకలమంగళవాయిద్య విశేషములతోకూ
 డాజుచుండెరంతా॥ జంప॥ నందుమయాదవా బృందంబులెల్లగో
 విందునకు నెమరేగినందరోకమారే॥ పురముశృంగారింది॥ గిరిధరునివ
 తితోడా॥ వరచువాుర్తమున మందిరముసారేజేరెన్॥ పురవాసులొనం
 దభరితులై యుండగా॥ హరిజాంబవతితోడ సరయుచూచుండెన్
 కం॥ జోలాయితమానసులై॥ జాలింబడిజనులు గోలువజండ్లిపలికన్
 బాలా మణితోమణితో హేలాగతివచ్చునంబు జేక్షునుడగుచున్
 కంద॥ యత్నమునఫలంజైనన॥ పత్నీసమూహములుబెగడ పట్టా
 డుండా॥ రత్నముతో గవ్యాజసరత్నముతో బురికిపచ్చేరయము
 నంతన్॥ అటతాళం॥ పుననివాసులు ఘనులుపెద్దలు కొరలుతరు
 రినిచూడగా॥ సరగుననువేంచేసకృష్ణుడు సఖసుదేరా॥ వాని
 యుండపుడువారలు వేరువేరుకావచ్చుమాణిగో॥ శ్రీకృష్ణుని

శంకర దరిశన నిందా నీవర్తనము.

వారునుచేసెన్ ముందుచేసిన నిందకై వడి. దెందమున భయమందు
 రాగా॥ ముకుందుడాతని తగినపీఠము నందునునిచేసెన్ కుశలువార్త
 లుచేసికృష్ణుడు॥ కూర్చితోసభవారు పొగడగ విశతివరచేసివిరుడి
 వారల వింతపడగనొసే॥ విచుడినతాజిత్తు నచుజిండునేడకా॥ నెట
 కై మణిదాల్చి విపినమునకూ॥ జనిసింగమాతనీ సమయించిమణిగొనీ
 యెరుగభల్లూకేనుడెరుగవాని॥ మణివిశ్వమంతకామణి గొనిగుహకే
 గితనవట్టెకిచ్చెనూ ఘనతమీరా॥ నాపెసేనుని సింహమణిచేయ కో
 నిజాంబవంతునకబ్బెరు వరుసనుండా॥ నెంచకీరాజుతమ్ముని డిచ్చెమ
 ణిని॥ గోటినినినిందనాపైన గూర్చినాడు॥ వీనికిదిన్యాయమానె నా
 పైననిందా॥ చెనగనమాణితెచ్చితి సచుచునిచ్చే॥ వ॥ యిట్లు సత్రా
 జిత్తుండు పశ్చాత్తాప చిత్తుండై శ్రీకృష్ణునిస్తుతియించె నటయెరువ
 లెను॥ బంపే॥ ననుదేవదేవవర గర్భమునబుట్టి॥ వసుధనందయసాడ॥
 వశమునంబెరిగీ॥ యిలకాంశవధకథా ధికలులున్నది॥ యలధరిం
 బైతి॥ గోవులనురక్షించి॥ భూభాగమడితురాండ్రుల పక్షిమ్ము॥ బచ
 రముగకొరవా బలములనుద్రుంచి॥ దుష్టులనుదహించి॥ సింహులుమా
 లించి॥ సింహధర్మంబుచెడరిపోచేసీ॥ వరిశరగాగతావత్సలుండ కా॥
 తోరసాగెనాస్టాంగ దండమర్పింతున్॥ వివరమెరిగక గొడచేసితిరి
 తాతప్పునవరించి మన్నించునరాజ్ఞసీపు॥ వ॥ యిట్లు సత్రాజిత్తుండు
 స్తుతియింప నందనందనుండుమన్నించి కర్నాంతరింగుడై మరలయి
 ట్లనియ్యె॥ అటతాళం॥ స్వామినాసత్పత్రిసత్యా భామనీకిర్పించిగను
 గొని॥ పేమ పరిణయమగుచుమమ్ముల ప్రీతిచేయూ॥ మనినసత్రాజి
 త్తునుడుగుల ఆదరమ్ముననయ్యకోనితన॥ మనమనందున తనివిశాలి
 నాశనంబిడినియె॥ నుండతగునెత్తుములు గోనిమీ॥ రుండురసిబు
 డించుపెర్చిని దండిచుండినచుట్టములుమి దనసిపలికెన్॥ కం॥ విను
 వారలవారుమన॥ సత్రాజిత్తునకన్ కోర్కెలుదలరా॥ సనగూడిన
 ముగ్ధము॥ ఇనువిడపగళాయరయ పరిజ్ఞాన్వితుడై॥ వ॥ అంతగోప
 తానెన్న కనంభాంబులుపమకూర్పుచు పురంబున మంగళపదం
 బులగానింపిపూజింపవత్తునకు మంగళస్తావంబుచేసి నమయిం

చంద్ర దరికన నిందా నిర్మలము

బున సోభనంబులుపాడిరట యెటువలెను॥ సోభనముపాట॥ సోభన
 మేదేవకీ॥ సుతుడైనాదేవునకూ॥ సోభనమేగుణనిధి॥ సోభితానా
 నకూ॥ సోభనామే॥పరమపావనునకునూ॥ పంచకా నేత్రునకూ॥ కరి
 భయావరదునకూ॥ కరుణా కటాక్షునాకూ॥సోభి గోపాలాబాలునకూ॥
 గోపకులానాథునకూ॥ మాపాలివరదునకూ॥ మరీసీలావరదునకూ॥
 సోభనామే॥సందాకూమారునకూ॥ నవనీతాచోరునకూ॥ శండర్ప
 జనకునకూ॥ కలిసోద్ధారునకూ॥ సో॥ ద్వీపద॥ మంగళస్తానమే మరక
 చేయించి॥ బంగారుపుట్లముల్ బాగుగాగట్టి॥ నవపుష్పమాల లండ
 మ్ముగాజట్టి॥ నవరత్నఖచితముల్ నగలుధరియించి సిరమునమకుట
 మ్ము చెదరక పెట్టి॥ యిలుదెసల్ భుజకీర్తు లింపుగానుంచీ॥ పెగిలిపించ
 ముగట్లుపనువాల్చి॥ సొగసైన రవములు సోద్యమందుచునూ॥ పట్ట
 పేరుగునేక్కి బహువాద్యరవమూడట్లముగాబంధుతను శైంబరాగా॥
 చతుర గబలములూ చక్కగానడువా॥ సురలాకాశమీనుంచి చూ
 చుచుండగనూ॥తరలివచ్చెనుహరితగు విధములనూ॥ పయిట్లునతా
 శత్రుండు మంచిముహూర్తమున నిర్మయించి సుభరేఖలు వారివారికం
 పించినబోగింపము త్రైదులు॥ కొట్టుములుదలపుతూ పాడిరటయెటు
 వలెను॥ క॥ యిట్లుపండిట్లుమంగిట్లు నెల్లపురమూ॥ మందిరాదుల
 లంకారమండచేసి॥ సుభమువెలియంగ సుభవాద్యసోభ వెలుగా॥ స
 త్యభామకు మంగళాస్తానమయ్యో॥ రూపకం॥ సరిగప ద్దములుండుపా
 డ॥ సరగుననుభవించుమహతా॥ సరిగచీరలుచెప్పరమా॥ కా
 తసొగసుగ వేడుకొ॥ వహవ్వరీ॥ జలుగుజలుగంచుతోడిగను॥ బహు
 ధమ్ములమణులుసొమ్ములు మెలగ మెడలగతోలకరిగగల్గెను॥ మెడల
 గతిగా మెల్లదవూ॥వహవ్వరీ॥ ఖరముననుసిరముననుపావములు॥ గర్జ
 రమ్మునమణులుసొమ్ములు కరువుదీరగచెప్పతరమా॥ కొంతసొగసుగ
 వేడుకొ॥ వహవ్వరీ॥ ప॥ యిట్లుముస్తానైనవెనుక పెల్లికొనూ॥ క
 గారీపూజలు చేయించిరట యెటువలెను॥అర్ధచంద్రులు తరలివ
 హరితగువాడులతోధరమంగళసూత్రమ్ములువెలుగన్॥ చంద్రు
 తోగిత్తునుపువ్విలోబులబులునుగొదిలెయి నెభానూ॥

మండ్రో వరికన నిందా నీవర్తనము.

హాపెనువిందులకెపుడున్ || కడువడిమంగళ స్వరముచేసెన్ || పచ్చ
 లతో రణంబయ్యెవగిగెన్ || ముచ్చటతీరిగముగ్గులు పెట్టెరి || హరితిగోని
 ముత్తయికువలెన్ || కోరికతీరిగోమలులెన్ || హరితులిచ్చిరి హ
 రషముతోడన్ || వ || యిట్లుహరితులిచ్చినమొక పెల్లికోమారుని క
 త్యామండపమున గొంపోయి సకలవిధమంగళవాయి తూర్వ
 రవంబులు సభాంతరాళంబులు ఘోషిల్లనంత సత్తా త్తుండ
 పతనమేతంబుగా సకలవస్త్రమాల్య లిలకల్పనయా సత్యభామయ
 దెచ్చి వివాహవేడికపైప్రవేశించి పుష్కలత్యక్తాన బుగా సమర్పిం
 చునమయంబున సత్యభామా కృష్ణ లోకశరణులు చూచుకొను
 చుండిరింతటియవలెను || కురుజం || ప్రత్యక్షముగనిచ్చి శౌరవాడా
 గానిసత్యభామయు స్నిగ్ధతోడ || నోమువ చెరు చేమనెడ || స
 త్యభామక్షంబుకలెనగా || పడమొగింజె యుండునా || శౌరవాడ
 గనీనతియావుతోనూ || వ || యిట్లువంజరుల చూచుకొనుచూ పుల్ల
 నమునాసత్యభామ శ్రీకృష్ణని స్తుతించినట యెఱవలెను || అట
 తాళం || పూర్వజన్మమునందు నే నేపూజచేసిజన్మించినానొ || సన్దిర
 కుకుడై న స్వామికినతినియెత్తి || సప్తముఖములతోను మీసముసిఖ
 పువ్వులుసొగసుమగుటము || సోగకన్నులసొగసుదుష్పటి తూగియాడ
 న్ || విహతకిందురవినుతచేసెను పృథులశ్రీవాడములయర్చన || విధి
 గచేయగకలిగ నేమనివిన్నవించు || వ || యిట్లుశ్రీకృష్ణుడు సత్యభా
 మనువదపడి వర్షించెనటయెఱవలెనూ || జ || యంతియొమ్మెప్పుబంతి
 యొమ్మరునిచామంతియొక్క త్రచామంతియొకాంతా || కోమ్మయోచేపవి
 గుమ్మయోధగారు || బొమ్మయొక పుంగుపుగమ్మయొకామా || జోటియొ
 ముద్దులా మూటయొవెన్నెలా || తేటయొర త్నాలపేటయొజోతి || కలికి
 యొమిలలాకొలికియొకామునీ || మెలికియొతళుకులా || బెళుకుగాబోయా ||
 జ || సావధానమెనగ సత్తా త్తుడాశౌరి || పాదమ్ములయశౌరి పల్లె
 ముగిగడగనే చేమిచేపుడు భామసాబుకృతా కన్యాకోమలాగినో
 పాదముగిరి || గళతీనత్యమంగళమ్ములు || మంగళసూత్రములు
 పాదములపై || పులుట్రహ వేదులుదీవించి || ఆదంపతుల

చంద్ర దరిశన నిందా నివర్తనము

కుమంత్రాక్షతులునిడిరి॥ వ॥ అంతగోపకన్యలు శ్రీకృష్ణునకు మంగళహారతులిచ్చెనట యొకవలెనూ॥ మంగళహారతి॥ మంగళంయును వంశమార్తాండు తేజునకు సురవైరిమురవైరి సోభితునకూ॥ మంగళం మమునేలు మముగన్నతంజిగిని॥ మంగళంమమునేలుమాధవునకూ॥ జయకారుణ్యధామునకు కలిశాపనాసునకు॥ సురయశ సాధ్యమునిసో భితునకూ॥ నీలవర్నంగునకు॥ నినుపమాకారునకు తగవుగామము నేలుధమ్యులకునూ॥ జయ॥ సర్వా తరాంగునకు॥ సత్యసంకల్పునకు॥ నిర్వాదాయకా నిర్వనకునూ॥ సర్వసాక్షియునకు॥ మనస్సకల్ప సిద్ధునకు॥ సర్వక్షుకునకు సాముకునూ॥ దీనమందారునకు॥ జ్ఞానస్వరూపునకు॥ మహి త్రివిధహృదయాజ్ఞ మందిరనకూ॥ మానవాతారున కుమత్యైత రునకు॥ సురనూని వినుతునకు సోభితునకూ॥ జయ॥ బ్రహ్మలోకేసునకు॥ అప్రతారపురుషునకు సకలజీవాధార సదయనకు నూ॥ పృథ్విబతిమ్ముగి నలయు భక్తిపరిపాలునకు॥ పరమాత్ముడైనగో పాలుకునూ॥ జయ॥ వ యిట్లుసత్సత్తుండు సతంజు శ్రీకృష్ణునకు వ్రచ్చుచెందెనట యొకవలెనూ॥ సూచకం॥ స్వామినాసత్పుత్రినా త్యాభామనగిర్విరామించెనట॥ ముసల్లులభోవుదు ఓ॥ స్వామినీదేభార మూ శ్రీహరి॥ ముందు నేవివరము తెలియక॥ మురచిత్తుడనగుచునిం దల॥ సన్నితినాతపుమదిలో పట్టుచేయక బోవుమీ॥ శ్రీహరి॥ ముందుచేసినచందకై మది కుండుచుండెశ్యచుంతక మృది॥ యందుకను మిరిదియ్యకానుక యమకునిచ్చెదివేడుకా శ్రీహరి॥ జంపె॥ మణిమా కుపలదుగూమణి నిదుపుత్రికా॥ మణినిచ్చితివిచాలు మా కేలభర మూ॥ ముందుగణపతిచవితి చందమామనుచూచి॥ నందుకీనిరడన పొందిబాపతిని॥ వరి భక్తిజనులలో వలనో కండపుమున్ను నెలయమామపు చుట్టమైచివిపుడలమీ॥ సందేహ మేల నీయంద ములేదు॥ నిందమోపితివని నిందించబోనూ॥ సభాదు సకలజనమ్ములూ॥ అభిముఖులై శౌరి అనియెనాశీతీ॥ జయ॥ దవరచిత్తుగళముందు॥ గనుక నిందలపొంద కష్టపడు నినేనిందబాపితిని నాచరిత్రమునిన్ననాశ సిగడు॥

చంద్రాదరితన నింతా నివర్తనము.

చంద్రాయనని నిందిరేసుడుబలికె॥ నందున్నవారు సానందులెక్కఁగా॥
 వి॥ యిట్లుతత్సభాంతస్తులందరూ శ్రీవణానందంబుగావిని శ్రీకృష్ణుని
 స్తుతించెరట యెఱువలెను॥ అటతాళం॥ వాసుదేవముకుందమాధన॥
 వంద్యతామరమృనుజనేతా॥ భాసురాంగమునీందు హృదయునివా
 నజేయ॥ దీనజనమందార దువ్వవిదూర పాపవిదూరలోకా॥ దారదా
 నవమానజ్ఞానశారీ॥ జేజే॥ మానవాకారముగతిసి॥ మమ్ముబోవగచ్చుట
 నుగతిన్॥ భువనరాళికునిడెను దేవకిపుత్ర జేజే॥ వ॥ అంతనతాత్పర్య
 డల్లునికిం గూతునకువిద్యుక్తంబైన కానుకలెల్లనమగ్రంబుగా నమ
 ర్పించి వారినిసారితో వీడ్కొలిపినట॥ యెఱువలెను॥ కురుజంపె॥
 అట్టెబడనియన్నరాసి॥ సారె బెట్టెయుండెనుమహాజానా॥ చుటము
 లుగూడియుండంగా భటులుదట్టముగనుగోలుచుచుండంగా॥ పట్టపేను
 గుఱక్కఁజొరి॥ చిలకపల్లక్ష్మిపైకొనినారి॥ జేజేరవంబులుమెలంగా॥ భే
 రిరాజిలైఁగరివెలుగంగా పురజనులువిభవములుసలిపి॥ దోషభరితులై
 వారినిదన్ని లిపి॥ తొనియాడదంపతులువెలసి సౌఖ్యముననుండె శెల్ల
 పుడుగలసి॥ వ॥ అనినవినిశ్రీకృష్ణుండు ౬నచరిత్రంబు విన్నవారిః వినా
 యకచతుర్ధిని చంద్రునిచూచిన నింద బాయననిన వరచిచ్చుటయు
 నీభవరిత్త సహిరాజితో విన్నవించినవ్విని కృతాంధుడనైతిని రా
 జునంతరించె॥ ద్వీపద॥ అనిదునీకథ పరమాత్మునిపేరా॥ ది॥ శశి
 తప్రీతునిపేరా॥ నజ్ఞానతిమిరాళ నరహరిపేరా॥ శ్రీరంగవాసుడు
 శ్రీతథాపూపేరా॥ సలితవేదాంత నాదునిపేరా॥ సలివేలుమంగమా
 త్తాధిపుపేరా॥ సంకటహరుపేర జయనీటపేరా॥ వెంకటేశునిపేర వి
 ష్ణుకృపపేరా॥ దొడ్డమొక్కులుపొందు దొరిశౌరిపేరా॥ నడ్డికాసు
 నికాసు నవబాక్కిపేరా॥ శ్రీవత్సలాంచనాంచిత ఏరుపేరా॥ ఎలనా
 ॥ సానందనివలుపగల వానిపేరా॥ మకరకుండలరీతిది భూషణుని
 కుండలనియ్యెరభరాముడనే దయకాలిపేరా॥ జానకీపతిపేర జలకాత్ము
 నిపాలమనియ్యెరభరామునిపేర పరమాత్మునిపేరా॥

10748